

לקח מהפרשה

"הירא את דבר ה'..." (ט' כ')

מי שחשב שאבדו אנשי אמונה בדורנו, שיקרא את הסיפור הבא. מעשה בתלמיד חכם גדול וירא שמים המתגורר בירושלים, שביקש למכור את דירתו. הוא הציע אותה למכירה בסך של 140,000 דולרים, והודיע על כך לכמה מהמתווכים בעיר. מכיון ששוק הדירות היה אז בשפל גדול, לא הצליח אותו תלמיד חכם למכור את הדירה במחיר הנ"ל.

מיודענו נועץ עם כמה מומחים לעניין כדת מה לעשות, ואלו יעצו לו להוריד את המחיר ל-130,000 דולר. התלמיד חכם עשה כדבריהם והודיע למתווכים על הוזלת המחיר. לכולם הוא הודיע, לבד ממתווך אחד שנשכח ממנו. בפנקסיו של הנ"ל היה כתוב עדיין שהמחיר 140,000 דולר.

והנה 24 שעות אחרי שהודיע על הוזלה של 10,000 דולר, מגיע אליו קונה שהוא תלמיד חכם וירא שמים, ומודיע לו שהוא מוכן לקנות את הדירה בסכום של... 140,000 דולר. הקונה הנ"ל הגיע כמובן דרך המתווך שעדיין לא ידע על השינוי במחיר.

עכשיו צריך לשאוף הרבה אויר כדי לשמוע מה קרה, ולהאמין שהדברים אכן התרחשו במציאות. המוכר סירב בכל תוקף למכור את הדירה במחיר שנקב הקונה, דהיינו 140 אלף דולר, והסביר זאת בכך שכיוון שהוא כבר הודיע לכל המתווכים על ההוזלה, אין זה מן היושר שייטול עוד 10,000 דולר. (ממש כמו הסיפור על רב ספרא במסכת בבא בתרא דף פח' ע"א, שקיים בעצמו יודובר אמת בלבבו!).

מן הצד השני עמד הקונה שהתעקש גם הוא על רצונו לשלם את המחיר שנקב בתחילה, כיוון שזה המחיר שאמר לו המתווך, והרי הוא ניאות לכך, ולא יעלה על הדעת שישלם פחות ממה שהסכים בתחילה...

וויכוח שזה המוכיח על מידת יראת השמים הגדולה המפעמת בליבות האנשים הללו, מוריד שפע רב על עם ישראל כולו, ומציל אותנו מצרות רבות. מה שצריך להדגיש במיוחד היא העובדה שהמוכר המתגורר בירושלים נאלץ למכור את דירתו לאחר שניכנס לחובות מרובים בשל נישואי ילדיו, ועבר לדירה קטנה יותר. ואם כן הכסף היה נחוץ לו יותר מכל אדם אחר שכן לא מדובר במכירת דירה למטרת רווח אלא אך ורק לכיסוי חובות. וויתור שכזה על 10,000 דולרים אינו וויתור של מה בכך אבל אדם המאמין ויודע באמונה שלימה שאם יכנס לכיסו כסף שאינו שלו הרי שיש לקב"ה אינספור דרכים להוציא ממנו את הכסף, ובמוקדם או במאוחר זה מה שאכן יקרה. יודע גם שלא ישתלם לו להכניס עצמו לסכנה שכזו!

יש במעשה זה כדי להוכיח לנו על יראתם הגדולה של יהודים גם בדורנו המעוניינים לקיים רצון בוראם בשלמות לא רק בציוויים שנכתבו במפורש אלא גם בדברים שלכאורה אפשר למצוא בהם צדדים להיתר.

(עלינו לשבח)

פינת ההלכה

הלכות מזוזה – חדרים ומקומות הפטורים ממזוזה/המשך

א: כניסה לחדר מדרגות של בניין שיש לה צורת פתח – שתי מזוזות ומשקוף – ודלת, חייבת במזוזה עם ברכה, ואם אין לפתח דלת קובעים את המזוזה ללא ברכה. (חוי"ק עמוד תקס"ז)

ב: מעלית פטורה ממזוזה, גם פתח המעלית וגם פתח הפיר. והמחמיר תבוא עליו ברכה. (חוי"ק עמ' תקסח. הליכות עולם ח"ח עמוד ש')

ג: חדר שאין לו תקרה, פטור ממזוזה.

ד: מחסן, גם פרטי וגם משותף, ומרתף שמשמששים בו כמחסן, חייבים במזוזה ללא ברכה. (חוי"ק עמ' תקסד, ועמוד תקנא. הליכות עולם ח"ח עמוד רפז)

מזוזה בכלי תחבורה

א: מכונית, משאית, קרון נגרר, וקרון רכבת, פטורים ממזוזה, מפני שאינם עשויים לדירת קבע.

ב: קרון שנקשר למכונית ויש בו חדר מגורים שישנים בו, חייב במזוזה. (שו"ש ח"א חוי"ק עמ' תקעד)

ג: מטוס ומסוק פטורים ממזוזה. (חוי"ק עמ' תקעד)

ד: חדרי מלון באניות שעשועים חייבים במזוזה ללא ברכה. (שו"ש ח"א חוי"ק עמ' תקעד)

חכמת חיים: (מהספר שימחליה)

דיפלומטים חיוניים להתחלת המלחמה כמו החיילים – כדי לסיימה

הפרעה בויסות תחושת / חלק ד'

בשבעות האחרונות כתבנו על הפרעות בויסות תחושת, שמתבטאים אצל פעוטות וילדים בדרכים התנהגותיות המטרידות את ההורים ואת סביבתו של הילד. הורים שאינם מודעים לכך עלולים לקטלג את הילד בטעות כילד מופרע, אלים וחסר משמעת. כשהסיבה האמיתית להתנהגות היא קושי פיזיולוגי.

איך מטפלים בבעיה?

- א: מודעות וזיהוי הבעיה זה חצי פתרון.
 - ב: בגיל הרך (שנתיים בערך), יש מקום לטיפול אצל מרפא בעיסוק. ההורים יקבלו בדרך כלל גם תרגילים לעבודה עם הילדים בבית.
 - ג: בגיל מבוגר יותר כשכבר התפתחו בעיות התנהגותיות ורגשיות מומלץ לפנות לפסיכולוג ילדים.
 - ד: מומלץ לקרוא את הספר של עירית חגי (פסיכולוגית חינוכית והתנהגותית) **"ילד שלי מיוחד"** זה יעזור להורים להבין יותר את הבעיה, להיות סלחנים וסובלניים לילד, וגם ייתן להם כלים להתמודד איתו.
 - ה: ההורים חייבים תמיכה נפשית וחיזוקים. ניתן לקבל זאת מהמטפל של הילד או מגורם אחר.
- בהצלחה ושבת שלום, שושנה.**

"וידבר ה' אל משה ואל אהרן ויצוום אל בני ישראל..." (וי, יג')

ה' רוצה להשפיע טובות על ישראל. כשבני ישראל ראויים לקבל את שפע חסדו וטובתו, עושים הם בכך נחת רוח לפניו יתברך, ונחשב להם הדבר למצווה. וזה הפירוש למשנה: **'ששכר מצווה מצווה'** השכר שאדם מישראל מקבל בעבור עשיית מצווה, דבר זה בעצמו נחשב לו למצווה! שעל ידי כך מתמלא רצון ה'. הקב"ה אמר למשה ואהרן ורזו את בני ישראל שיעשו את כל ההכנות לגאולה, יאפשרו לישועתי שתבוא, ונחשיב להם זאת כמצווה, יעשו בי מצוה... וזהו: ויצוום אל בני ישראל! תעשו מזה מצווה לבני ישראל...

(קדושת לוי)

סיפור לשבת

מלך בגלות

הרב חיים-שאול ברוק, ראש ישיבת חב"ד בראשון-לציון, שוחח עם התלמידים ובתוך כך ספר: אחד מאדמו"רי פולין נהג בכל מוצאי-שבת, לפנות אל חסידיו בסעודת 'מלנה מלכה', ולבקשם לספר ספור כלשהו. בתם כל ספור היה מפיך מהעליה הוראה כלשהי בעבודת הבורא. פעם אחת, בסעודת 'מלנה מלכה', פתח אחד החסידים וספר: מלך פלוני יצא יום אחד בלנית איש-אמונו הקרוב אליו למסע ציד ביער. תחלה התנהל המסע על מי-מנוחות, אולם בחלוף כמה שעות התקדדו לפתע השמים ובתוך רגעים אחדים נתפסטה החמה ונעלטה השתלטה על היער. כעבר עוד כמה דקות הבריכו ברכים מסונרים, הרעימו רעמים מתגלגלים וגשם זלעפות החל נתך ארצה. נבהלו המלך ומלוהו. תחלה נסו להסתתר תחת ענפי העצים, אולם אלה לא ספקו להם הגנה ראויה והם נרטבו עד לשד עצמוותיהם. השנים החלו להסתובב ביער אנה ואנה, מנסים למצא את הדרך החוצה. העלטה והגשם העז הגבילו מאוד את כשר ראיתם, וגם אחרי שעות רבות של הליכה לא מצאו את הנתיב הנכון. כמעט נואשו, כשפתאום הבחינו באור קלוש הנוצץ מרחוק. צעדו בעקבות האור והגיעו לבקתה קטנה וחרבה. נקשו על דלת הבקתה, ואדם ששערו פרוץ, לבוש בלוי סחבות, פתח להם את הדלת. "מה רצונכם?", שאל. "להתארח בביתך, עד שתחלוף הסערה", השיבו השנים. הכניסם בעל הבקתה פנימה והתנצל לפנייהם על שאינו יכול לארחם כראוי. "בעבר שמשה בקתה זו אכסנית-דרכים", ספר, "אולם ברבות הזמן חדלו אורחים לפקד אותה ואני פשטתי את הרגל. צר לי על כי אין ברשותי אלא עז חולבת אחת, ואם תרצו אוכל להשקותכם מהחלבה".

שמחו המלך ומלוהו על ההזדמנות להשיב את נפשם במעט חלב טרי וחס. לאחר מכן הציע להם לישון על מזרני קש קשים. המלך ומלוהו, שהיו תשושים מכל שעבר עליהם, לא היו ברוניים ומיד שקעו בשנה עמקה ומתוקה. למחרת חדלו הגשמים והשמש הפציעה מבעד לצמרות עצי היער הגבוהים. בקשו המלך ומלוהו מבעל הבקתה להדריכם אל הציאה מן היער. לאחר שעשה כן נפרדו ממנו במלות תודה נרגשות... חלפו כמה ימים והנה ברפכה הדורה נעצרה ליד הבקתה העלובה. מן הרפכה ירד איש לבוש בגדי-שרד, שנקש על דלת הבקתה והזמין את בעליה לארמון המלך. לנכח ההזמנה הבלתי-צפויה נחרד לבו של איש-היער. "מי יודע כמה חטאתי ומה יגזר עלי המלך?", חשב לעצמו. כשהגיע אל הארמון הכנס פנימה והמלך קדמו במאור-פנים ובחבה מפגנת. "האם לא תכירני?", שאל המלך, "הלוא אני הוא אחד משני האנשים שהענקת להם, בטובך, מחסה בבקתתך, לפני כמה ימים?". בתוך כך נכנסו פנימה חטים שהתאימו לאיש-היער בגדים חדשים ומפארים. העניק לו המלך כסף רב ומתנות וגם בית חדש ורחב-ידיים לא-הרחק מהארמון.

עד כאן הספור שספר החסיד. והחסידים המתינו למוצא פי הרבי. לאחר רגע קצר של שתיקה, פתח הרבי ואמר: "כעת הבה נתאר לעצמנו פגישה דמיונית בין איש היער לבין אחד מחבריו. 'ביצד זה נתעשרת פתאום!', יתמה החבר. 'השקיתי את המלך חלב עזים והשכפתי אותו לישון על מזרן קש', יענה לו איש הבקתה.

"ומה חושבים אתם? אם יקבל החבר את הדברים כפשוטם וילך לארמון המלכה, בידו האחת כד מלא חלב עזים טרי ובידו האחרת מזרן קש – האם גם הוא יזכה בבגדים ובמתנות? ודאי שלא. הוא אף יספן את נפשו, בעוון באוי כבוד המלך". לאחר אנתחאת קלה הטעים הרבי ואמר: "אלא מה? פאשר היה המלך במצוקה, הרחק מארמונו ובמצב ביש של גלות – גם כוס חלב עזים ומצע קש עלוב השיבו את רוחו ושמחו את לבו. אך פאשר המלך שוב בהיכלו – הרי גם פלי כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות לא יספיקו לו ולא ישביעו את נפשו".

"אי! אי! יהודים", קרא לפתע הרבי בקול גדול, "כל עוד שכינתא בגלותא ויבכל צרתם לו צר', גם 'עבודה' מועטת, שהיא בבחינת חלב עזים ומצע קש – ערבה היא לפני הבורא יתברך, ועשר רב שמור לעושיה. אולם בעוד זמן קט, כשתבוא הגאולה והשכינה תתנער מעפרה ותשוב למקומה ולקבודה – כל שנטרח ונעמל, אפלו הדרגות הנראות לנו כיום נעלות ונשגבות ביותר, לא יספיקו לנו!".

סיים הרב חיים-שאול ברוק ואמר לתלמידיו: "נו, ילדים, הזדרזו וחספו! בטרם נאחר את המועד".